

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-03-17789 אסיר נ' מדינת ישראל

בפני לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר יוסי רחמים, עו"ס
חברת ועדה – גב' סיגלית דהן, חינוך
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

המבקש אסיר
ע"י ב"כ עו"ד מחמד אבו עביד

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שלי אסף

1

החלטה

2 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
3 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
4 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

5 1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 20 חודשים בגין עבירות ייזוי אבנים, פעילות בהתאחדות בלתי
6 מותרת, נוכחות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת, קשירת קשר לתקיפה בנסיבות מחמירות
7 וסחר בציד מלחמתי. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע ולגור הדין, האסיר יידה
8 אבנים בין השנים 2014-2017 לעבר רכבי כוחות הביטחון, נטל חלק בפעילויות במסגרת ארגון
9 החמאס, בשנת 2016 תכנן עם שניים מחבריו פיגוע דקירה ובנובמבר 2017 העביר לאחר 5 בקבוקי
10 תבערה, אותם לקח בחזרה. אין להקל ראש בחומרת מעשיו של האסיר, והגם שבפועל לא נגרם
11 נזק כתוצאה ממעשיו, הרי שפוטנציאל הנזק הוא משמעותי, בעיקר בכל הנוגע לתכנון פיגוע דקירה
12 שבאישום הרביעי. על פי הפסיקה ניתן ללמוד מחומרת העבירות על המסוכנות הנשקפת מהאסיר.

13 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה בעיקרה. אין לחובתו עבירות משמעת. לחובת האסיר חמ"ן,
14 שעניינו מעורבות ברט"ן מ-01/19. בינואר 2019 גם נרשם לחובת האסיר אירוע של משמעת
15 אסירים – הסתגרות בתאים, ובמרץ 2019 נרשם לחובת האסיר אירוע של משמעת אסירים –
16 התפרעות/השתוללות. חרף אלו, האסיר לא נידון לעבירות משמעת ולא נשללו ממנו טובות הנאה,
17 כך שככל הנראה, להתרשמות שב"ס, לא מדובר באירועים חמורים או לא מדובר באירועים
18 שמעורבותו של האסיר בהם מובהקת.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-03-17789 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
2 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן : ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
3 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
4 (27.11.18) - להלן : ענין צופי].
- 5 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
6 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת
7 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
8 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
9 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
10 מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 11 4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר בייחודי אבנים, אשר נעשו מספר
12 פעמים במהלך השנים 2014-2017 - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי
13 שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון יותר מפעם אחת - אזי גם במקרה של ייחודי אבנים נקודת
14 המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי]. עם זאת, מקובלת עלינו טענת בא כוח
15 האסיר, כי מרבית האסירות בוצעו לפני מאסרו הקודם, כפי שגם ציין בית המשפט הצבאי
16 בשומרון. פעילות בהתאחדות בלתי מותרת ונוכחות באסיפה של התאחדות כזו, וודאי בארגון
17 חמאס, זו עבירה המלמדת על מסוכנות לא מבוטלת, אולם גם בעבירה זו חלקה הארי בוצע לפני
18 מאסרו הקודם. למעשה, התנאי הופעל בשל אירוע בשלהי שנת 2017, במסגרתו השתתף האסיר
19 בתהלוכה לרגל יום ייסוד ארגון החמאס. מקובלת עלינו טענת בא כוח האסיר כי לא מדובר
20 באירוע חמור כשלעצמו, אולם העובדה שהאסיר ביצע עבירה זו מספר חודשים בלבד לאחר
21 שחרורו ממאסרו הקודם, בגין עבירה דומה, כאשר לא היה במאסר מותנה בן שנה כדי להרתיעו
22 מלשוב ולבצע עבירה זו – מלמדת על מסוכנותו. מחוות דעת שב"כ עולה כי קיימת תופעה של
23 אסירים ביטחוניים המשתחררים וחוזרים לסורם – התנהלות המשיב, מספר חודשים בלבד לאחר
24 שחרורו, מלמדת כי יש תימוכין לחוות דעת זו של שב"כ, שיש בה כדי להצביע על מסוכנות האסיר.
25 כאמור לעיל, קשירת קשר לבצע פיגוע דקירה נגד תושב ישראל, זו בוודאי עבירה חמורה, גם אם
26 לא יצאה לפועל. שקלנו אם יש מקום להתייחס לטענת בא כוח המבקש באשר לעבירה שיוחסה
27 לאסיר באישום החמישי – אולם בהינתן כי מקומה של טענה זו היא במסגרת ההליך העיקרי, בו
28 היה האסיר מיוצג על ידי עורך דין – לא ראינו מקום להתייחס לטענה זו בשלב זה של ההליך.
- 29 5. כאמור לעיל, לחובת האסיר הרשעה קודמת בעבירת ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת,
30 בגינה נידון לחודשיים מאסר בפועל ול-12 חודשי מאסר מותנה, שהופעל במסגרת התיק שלפנינו,

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-03-17789 אסיר נ' מדינת ישראל

חלקו בחופף וחלקו במצטבר. יש בעברו כדי ללמד על מסוכנותו, וודאי שיש בו ללמד על מסוכנותו בהינתן, כאמור לעיל, ששב על מעשיו מספר מועט של חודשים לאחר שחרורו ממאסר.

6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. מפי האסיר שמענו כי לא יחזור על מעשיו, אולם עיקר טענותיו היו כלפי חבריו, אשר לטענתו, הלשינו עליו בגין מעשים שעשה לפני הרשעתו הראשונה. לא שמענו מפי האסיר הבנה של חומרת העבירות וחרטה על המעשים שביצע.

לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר חרטה כנה ואמיתית.

אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים ונסיבות חייו של האסיר – הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תש"פ, 04/11/2019 במעמד הנוכחים.

גב' סיגלית זהון,
חברת וועדה

מר יוסי רחמים,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס